

Ministerstwo
Klimatu i Środowiska

Departament Elektroenergetyki i Gazu

DELG-WG.053.1.2022.MK

Warszawa, dnia 17-06-2022 r.

1968275.7508018.6222061

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 4 stycznia 2022 r. zawierające prośbę o interpretację przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz.U. z 2021 r. poz. 716 ze zm.), informuję co następuje.

Zgodnie z art. 62b ustawy – *Prawo energetyczne*, ochroną taryfową objęci są obecnie – co najmniej do dnia 31 grudnia 2023 r. – odbiorcy w gospodarstwach domowych oraz odbiorcy realizujący zadania z zakresu użyteczności publicznej (m.in. szpitale, szkoły czy przedszkola). W efekcie wprowadzonego w 2016 r. rozwiązania polegającego na stopniowym znoszeniu obowiązku opracowywania przez przedsiębiorstwa energetyczne i przedkładania do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) taryf na ceny gazu ziemnego, odbiorcy będący przedsiębiorcami nie podlegają już takiej ochronie. Celem tego było dostosowanie polskiego prawa do przepisów unijnych oraz wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: „TSUE”) dotyczącego administracyjnej kontroli cen paliw gazowych w Polsce.

Objęcie aktualnie ochroną taryfową przedsiębiorców, którzy zapewniają swoim pracownikom miejsce zamieszkania i są, w związku z tym, stroną umowy na dostarczanie paliw gazowych, uznane mogłoby zostać przez Komisję Europejską za niedozwoloną pomoc publiczną. Jak wynika bowiem z art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej *„pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”*. Ujęcie w katalogu podmiotów objętych ochroną taryfową przedsiębiorców, wiązałoby się z ryzykiem skierowania przez Komisję Europejską do TSUE skargi przeciwko Polsce.

W świetle powyższego, ceny gazu ziemnego, dla odbiorców niebędących gospodarstwami domowymi lub instytucjami pożytku publicznego, ustalane są niezależnie przez przedsiębiorstwa energetyczne bez ingerencji organów administracji publicznej. Przyjęte

rozwiązanie miało na celu promowanie konkurencji na rynku oraz bezpośrednio wynika z konieczności zapewnienia pełnej skuteczności przepisów europejskich w Polsce.

Abstrahując od tego, czy przedsiębiorstwo może zostać objęte ochroną taryfową, należy również zauważyć, że nie wydaje się możliwe, aby hotel pracowniczy można było traktować jak gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy – *Prawo energetyczne*. Ustawa nie precyzuje, co należy rozumieć pod pojęciem „gospodarstwo domowe”, jednak posługują się nim inne akty normatywne. Zgodnie na przykład z art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 lutego 2022 r. *o wsparciu gospodarstw domowych w ponoszeniu kosztów związanych ze zmianą standardu nadawania naziemnej telewizji cyfrowej* (Dz.U. poz. 501), przez gospodarstwo domowe należy rozumieć „*zespół osób mieszkających i utrzymujących się wspólnie albo jedną osobę utrzymującą się samodzielnie, gdy miejsce zamieszkania tych osób znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*”. W świetle tej definicji, hotel pracowniczy nie jest gospodarstwem domowym, ponieważ osoby go zamieszkujące nie ponoszą kosztów związanych z mediami, które – jak wynika z pisma – opłacane się przez określone przedsiębiorstwa, co w efekcie oznacza, że osoby te nie utrzymują się wspólnie/samodzielnie.

Na kwestie samodzielnego/wspólnego utrzymywania się osób zamieszkujących gospodarstwo domowe uwagę zwraca również definicja gospodarstwa domowego zawarta w słowniku PWN. Zgodnie z nią jest to „*zespół osób razem zamieszkujących i wspólnie utrzymujących się, w większości połączonych więzami biologicznymi i stanowiących rodziny, choć do gospodarstw domowych zalicza się również osoby niespokrewnione, ale wspólnie zamieszkujące i utrzymujące się, osoby samotne, utrzymujące się samodzielnie to jednoosobowe gospodarstwa domowe*”.

Jednocześnie należy podkreślić, że Minister Klimatu i Środowiska nie jest organem uprawnionym do dokonywania wiążącej interpretacji przepisów prawa, która mogłaby stanowić źródło uprawnień lub obowiązków dla podmiotu zwracającego się z zapytaniem o taką interpretację. Może jedynie zająć stanowisko, które nie jest wiążące dla innych organów administracji.

Z poważaniem

Departament Elektroenergetyki i Gazu
/ – podpisany cyfrowo/